



milieudefensie
hoe geef jij onze aarde door?

Veranderaars aan het woord





“

Ik ben Armelle

.....

Samen met mijn vrouw Milla, 2 konijnen, een koolmezenpaar, mussen, bijen/hommels, vlinders en een vrije wedstrijdduif woon ik in de Utrechtse wijk Leidsche Rijn.

Ik zet me op verschillende manieren in voor het klimaat. Zo was ik op 14 maart fotograaf bij het Klimaatalarm in Utrecht en bij het protest Amelissewerd Niet Geasfalteerd op 20 maart 2021.

Ook ben ik mede-eiser in de Klimaatzaak tegen Shell. In 2019 was ik aanwezig bij het aanbieden van de dagvaarding aan president-directeur Marjan van Loon van Shell Nederland. Ook daar heb ik foto's gemaakt. In december 2020 was ik helaas niet bij de zittingsdagen, maar wél bij de online nazitting, die Milieudefensie organiseerde. Een geweldige manier om toch betrokken te zijn bij deze revolutionaire zaak.

Mijn hart ligt bij de natuur en de dieren. Zonder bijen zijn wij nergens! Mijn tuin heb ik bij-, hommels-, vlinder-, worm- en vogelvriendelijk aangelegd, er liggen zonnepanelen op het dak en een sedumdak op de uitbouw van de woonkamer en de garage. Sinds kort rijd ik in een hybride auto.

Ik ben bezig met de aanleg van een moestuin, waardoor ik deels mijn eigen groente kan gaan verbouwen. Ik ben voor het eerst dit jaar voedselbank voor de bijen via the Pollinators in mijn wijk Leidsche Rijn Utrecht. En ik eet sinds meer dan 2 jaar geen dieren meer. Ik schuif langzaam op richting een vegan lifestyle.

We hebben maar 1 Aarde. Ik wil niet dat de natuur en de dieren verdwijnen en vind het belangrijk om zo goed als mogelijk te helpen. Daarom wil ik als tip meegeven: plant in je tuin zoveel mogelijk planten die verspreid over het jaar voedsel opleveren voor dieren, en laat je horen voor het klimaat!

“

Ik ben Kim

.....



Ik ben geboren in de Zaanstreek en tegenwoordig woon ik in Amsterdam.

Bij het uitkiezen van een studie wist ik al vrij snel, ik ga Future Planet Studies studeren. Een vage term, waarover ik nog wel eens hoorde 'oh ga je astronaut worden'. Het is een interdisciplinaire studie over klimaat, dat wil zeggen dat we klimaatproblematiek bekijken vanuit economisch, sociaal tot fysisch perspectief!

Dan kom je terecht in een hele groene bubbel. Ik was al vegetariër en ben vanuit huis ook zuinig opgevoed. Toen ik op mezelf ging wonen kon ik steeds meer eigen duurzame keuzes maken, van shampoobars tot een wormenhotel. Alles heb ik wel geprobeerd! Ik heb altijd al de interesse gehad in natuur en klimaat en tijdens mijn studie

leerde ik alle wetenschap eromheen. Soms sloeg mijn gevoel van urgentie om en verliet ik totaal depressief de hoorcollegezaal na een keiharde realitycheck wat ons te wachten staat!

Na mijn bachelor wilde ik een master gaan starten, toen kwam corona en solliciteerde ik voor het JMA Bestuur. Toen ik werd aangenomen werd mijn master een jaar uitgesteld en ben ik sinds september twee dagen per week aan de slag bij JMA. Ik begeleid de communicatiecommissie bestaande uit inmiddels zo'n 30 jongeren. Ze zijn onderverdeeld in een podcast-, video- en schrijfteam! Het is een hele leuke groep creatieve jongeren en we hebben al zoveel gedaan! Van animatievideo's over kabinet Rutte tot aan een podcast met een klimaatontkenner. Alle acties en campagnes in de klimaatbeweging, wij zitten er bovenop en doen overal aan mee.

Maar bovenal hebben we een Klimaatmanifest opgesteld in samenwerking met 6 politieke jongerenorganisaties. Het manifest bestaat uit 9 punten waarvan wij jongeren vinden dat de politiek die moet opnemen in hun beleid. Wij streven naar Nederland klimaatneutraal maken in 2035. Het is een heel ambitieus doel maar aangezien het niet van de politici zelf komt, gaan wij jongeren daar zelf maar voor vechten! Met 10.000 handtekeningen in 3 dagen, en inmiddels bijna 16.000 op de teller is die toon ook wel gezet.

Mijn tip voor andere veranderaars. Kom uit je bubbel! Zorg ervoor dat je in contact blijft met mensen die zich niet bezig houden met het klimaat. Want we hangen soms teveel in een groene linkse bubbel waarin het lijkt alsof de oplossingen voorhanden zijn. Maar we hebben écht verandering nodig met iedereen. Juist als je het contact houdt met buiten je bubbel in welke vorm dan ook, kan je beter werken aan oplossingen! Zo bereiken we echt 'Samen kan het anders', en blijven we niet die hippe linkse Amsterdamse club met een wormenhotel en een stadsmoestuin die vooruitstrevend probeert te zijn. En ja ik ben me er heel goed van bewust dat ik zelf ook in die categorie val. Maar het grootste deel van mijn leven zet ik me in voor het klimaat en dat zal ik altijd blijven doen!



“

Ik ben Klaas Jan

.....

Ik woon in Exloo. Ik ben als organisator betrokken bij Operatie Klimaat. Ik heb geprobeerd om in Drenthe een team veranderaars bij elkaar te krijgen dat meedoet aan de landelijke activiteiten van Milieudefensie. Ik begon eind 2020 als enige veranderaar in Drenthe, inmiddels zijn we met z'n drieën.

Sinds eind 2020 leveren we als coalitiepartner een stevige bijdrage aan de Klimaatcoalitie Drenthe. Naast deelname aan de demonstraties en soortgelijke acties willen we ook andere soorten activiteiten oppakken, zoals presentaties geven en eigen evenementen organiseren. Als het kan samen met de partners. Maar alleen als we daar de mensen voor hebben en ons daar prettig bij voelen. Onze Operatie Klimaatgroep kan zeker nog nieuwe veranderaars gebruiken. Woon jij in Drenthe en heb je interesse om mee te doen?

Stuur een mail naar drenthe@operatieklimaat.nl of bel me op 0623271816.

Als vader en opa wil ik een klimaatrechtvaardige toekomst voor mijn en andermans kinderen en kleinkinderen en de generaties die daarna komen. Stil blijven zitten en anderen daarvoor het werk te laten doen is voor mij geen optie. De competenties en de niet geringe energie die ik nog heb, wil ik graag inzetten om de klimaatbeweging krachtiger, breder en effectiever te helpen maken.

De klimaatcrisis is geen hopeloze zaak. Er zijn – zowel op kleine als grote schaal – oplossingen die goed zijn voor het klimaat. En die kunnen ook nog eens economisch heel positief uitpakken. Een boek dat helder en overtuigend de mogelijkheden beschrijft is “Drawdown” van Paul Hawken. Ik zou zeggen: lees het eens.

“

Ik ben Dirk

.....



Ik woon met 'mijn' vrouw Sandra en dochters Selma en Jelka in Oentsjerk, een dorpje in Friesland.

Zo lang als ik me kan herinneren ben ik al bezig met het thema rechtvaardigheid. Als klein jongetje vroeg ik me af hoe het kon dat de één straatarm is en de ander hartstikke rijk. Waarom accepteren we dat? Daar kon – en kan – ik me echt boos over maken! Ik weet nog dat ik in mijn dagboekje de plechtige belofte aan mezelf deed dat ik nooit een rechtse bal met een stropdas zou worden. Dat is gelukt trouwens! Wat betreft mijn levensstijl ben ik echt geen heilige hoor. Er is nog zoveel meer dat je kan doen én ook laten... Maar goed: een aantal jaren geleden ben ik veganistisch gaan eten omdat dat op persoonlijk vlak iets is dat voor het klimaat het meest oplevert en ik ook helemaal klaar was met hoe we met dieren omgaan. Voor de rest kopen we als gezin zo goed als alles bij

de biologische winkel en groentenboer hier in de buurt. Ook zijn we klant bij onze eigen lokale energiecoöperatie. Samen met andere duurzame doeners heb ik een bijenweide aangelegd en hebben we gezorgd voor een elektrische deelauto.

Maar als persoon of als kleine gemeenschap kan je maar zoveel voor elkaar krijgen. Er is veel en veel meer nodig! Daarom ben ik ook gelijk bij de start mede-eiser geworden in de rechtszaak tegen Shell en heb ik meegeholpen om mede-eisers te werven. Eind vorig jaar heb ik het initiatief genomen voor de fietstocht 'Op de trappers voor de Klimaatzaak' en zijn we vanuit Leeuwarden en Groningen, met een grote wereldbol achter de fiets, in drie dagen met een grote groep naar de rechtbank in Den Haag gefietst ter ondersteuning van de rechtszaak tegen Shell. Met die tocht hebben we aardig wat geld opgehaald. Bij de finish konden we een cheque aanbieden aan Donald Pols. Dat was toch wel een speciaal moment waar veel pers bij aanwezig was. Omdat het fietsen naar meer smaakt, ben ik met mede-organisatoren Loudi (Langelaan) en Paul (Kusters) een eigen club aan het opstarten: De Luchtfietsers. Als Luchtfietsers gaan we op 26 mei op de fiets naar de uitspraak tegen Shell, en we willen eind oktober ook naar de Klimaattop in Glasgow gaan fietsen.

Bij ons thuis waren we veel met politiek bezig. Gelijke kansen, vrouwenemancipatie, demonstraties tegen kernwapens. Toen ik 11 jaar was, ging ik met mijn vader met de trein naar Den Haag voor de grote demonstratie tegen de plaatsing van kernraketten in Nederland. Het was zo druk in de trein dat mensen in de bagagerekken lagen. Via transistorradiootjes hoorden we hoe druk het al was in Den Haag. Bij ieder bericht ging er een gejuich door de wagon. Uiteindelijk liepen we met meer dan een half miljoen mensen door Den Haag. Een half miljoen: stel je voor! Die dag heeft ongelooflijk veel indruk op me gemaakt. De creativiteit, de saamhorigheid en de energie van samen ergens voor strijden, dat is fantastisch. Maar goed: uiteindelijk kwamen die kernraketten er natuurlijk gewoon toch... In maart 2019 ben ik met mijn jongste dochter naar de Klimaatmars in Amsterdam geweest. Ondanks de regen en de kou zag ik daar weer iets terug van het grootschalige activisme van vroeger. Ik denk dat het voor mijn dochter ook een prachtige ervaring was, net als voor mij destijds.

Ik ben opgegroeid vlakbij de Waddenzee. In die tijd ging het erg slecht met de zeehonden. Dus haalden we als kinderen geld op voor de opvang van zeehondenpups. Als je het over het milieu had, dan ging het vooral over de vervuiling, het lozen van gif door grote fabrieken en de zure regen. Ook daarbij was voor mij de vraag: waarom laten we dat eigenlijk toe met elkaar? Natuurlijk had je wel enig benul dat al die dingen met elkaar samenhangen. Dat het vormen van onrechtvaardigheid zijn die allemaal voortkomen uit dezelfde bron, die doordenderende machine die we wel kapitalisme noemen. Maar we gingen ervan uit dat de ruwe kanten daarvan in de loop van de tijd wel bijgeschaafd konden worden. Wat dat betreft zijn we van een koude kermis thuisgekomen.

Dankzij onder andere ideeën uit het anarchisme en de sociale ecologie is bij mij steeds meer het besef gegroeid dat het principe van economische groei als basis voor hoe we de samenleving hebben georganiseerd niet langer houdbaar is. Onze sociale én ecologische problemen zijn direct met elkaar verbonden, ze komen voort uit dezelfde bron, ze zijn intersectioneel, zoals je dat tegenwoordig zegt. Het is daarom echt noodzakelijk dat we een radicale systeemverandering doorvoeren, op bijna alle terreinen.

Ik vind het daarom ergens wel jammer dat we het vaak alleen over het 'klimaat' hebben en hoe we de temperatuurstijging kunnen beperken tot 1,5 graad. Natuurlijk, dat is hartstikke nodig, maar door de discussie zo te vernauwen, bieden we ook ruimte aan behoudende krachten om het huidige systeem in stand te houden. We geven 'ze' zo de ruimte om te zeggen: 'met wat technische oplossingen lossen we het klimaatprobleem wel op. We kopen allemaal een elektrische auto, leggen wat zonnepanelen op het dak en we zetten op een afgelegen plek een kerncentrale neer. Klaar is Kees.' Maar de klimaatcrisis is vooral een symptoom van een onderliggend gezwel: namelijk de manier waarop wij denken om te kunnen gaan met de natuur, met dieren, met hele ecosystemen, met de wereld als geheel en uiteindelijk ook met elkaar.

We zijn volkomen doorgeslagen in het idee dat alles toe te eigenen is, dat alles te koop is en moet zijn, en dat alles en iedereen op de wereld er is om de behoeften te bevredigen van diegenen die dat kunnen betalen. Op dat principe zit helaas nauwelijks een rem. Het walst alles plat en zuigt iedereen mee, als een maalstroom. Daarom moeten we radicaal breken met onze huidige ideeën over bijvoorbeeld bezit, groei, consumptie, winstmaximalisatie en efficiëntie, maar ook met een politiek systeem dat al die vormen van onrechtvaardigheid in stand houdt. Waarom hebben we de wereld bijvoorbeeld opgedeeld in staten, die elkaar beconcurreren en soms met geweld bestrijden? Waarom hebben we - willekeurige - grenzen getrokken, waar de één wel en de ander niet overheen mag? Wat is er eigenlijk mis met 'gelukszoekers'? Waarom menen we dat iets ons eigendom kan zijn, als we zien dat alles zo idioot oneerlijk verdeeld is? We moeten kortom onze omgang met elkaar en met de wereld drastisch herzien.

Ik denk dat we allemaal wel zo'n beetje weten wat we op persoonlijk vlak kunnen doen voor het klimaat: veganistisch eten, niet meer vliegen, op de fiets naar je werk gaan, spullen hergebruiken etc. etc. Mijn tip is daarom iets anders: Blijf anderen erop wijzen dat er veel meer op het spel staat dan alleen die 1,5 graad.

Accepteer niet dat de huidige wereld als een gegeven wordt gepresenteerd. Kom in actie en blijf vragen stellen: waarom is ecocide niet strafbaar? Hoe kan het dat sommige bedrijven machtiger zijn dan hele samenlevingen, en daarom maar door kunnen gaan met vervuiling en uitbuiting? Hoe is het mogelijk dat een paar mensen zo exorbitant rijk zijn dat ze evenveel bezitten als de helft van de wereldbevolking? Hoe kan het dat we een regering hebben die zich niet houdt aan zijn eigen klimaatdoelstellingen? Hoe is het mogelijk dat middenin ons allerbelangrijkste natuurgebied - de Waddenzee - nog steeds een militair oefenterrein ligt waar straaljagers bommen gooien? Waarom accepteren we dat er zoiets bestaat als de intensieve veehouderij? En zo kan ik nog wel even doorgaan. Dus blijf vragen stellen en kom in actie!